

§ 73 i rådets lovudkast indebærer i forhold til de nu-gældende regler og praksis samt arbejdsgruppens lovudkast en præcisering af adgangen til at konfiskere i tilfælde af indsmugling, så konfiskation af genstande, der tilhører den indsatte, kan ske, medmindre den indsatte godtgør ikke at have haft kendskab til det ulovlige forhold.

Endvidere lovfæstes den nuværende praksis, hvor efter der kan ske konfiskation af penge og genstande, som findes på institutionens terræn, uden at det kan klarlægges, hvem der er ejer heraf.

Rådet forudsætter i øvrigt i lighed med arbejdsgruppen, at der ved afgørelsen af spørgsmålet om konfiskation indgår proportionalitetshensyn, så konfiskation undlades, hvis det må anses for et uforholdsmæssigt indgreb. Rådet lægger endvidere vægt på, at besøgende på forhånd bør orienteres om, hvad der må medtages til den indsatte, og om, at andre effekter kan konfiskeres. Desuden bør den indsatte som hidtil ved afslutningen af et besøg have mulighed for til opbevaring at aflevere penge eller genstande, som uden den indsattes medvirken er indbragt af den besøgende.

5.9.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelse om konfiskation.

Efter § 73, stk. 1, i Straffelovrådets forslag kan institutionen træffe bestemmelse om konfiskation af penge og genstande, der findes på institutionens område, hvis det ikke kan fastslås, hvem de tilhører. Således som bestemmelsen er affattet, åbnes mulighed for konfiskation af penge og genstande ikke alene i tilfælde, hvor der er tale om ulovlige effekter mv., men også i tilfælde, hvor der er tale om lovlige effekter mv., og hvor de pågældende effekter mv. derfor skal afleveres til politiet i overensstemmelse med reglerne i lov om hittegods.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om konfiskation i de her omhandlede tilfælde i stedet indsættes som stk. 3 i § 73 og affattes således, at der alene åbnes mulighed for konfiskation, når penge og genstande som nævnt i stk. 1 (dvs. genstande og penge, der er ulovligt indført mv.) findes på institutionens område, uden at det kan fastslås, hvem de tilhører.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 73.

5.9.3. Modregning af erstatningsbeløb

5.9.3.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 35, stk. 1, 3. pkt., kan arbejdspengene anvendes som erstatning for skade eller udgifter, som den dømte under fængselsopholdet bliver ansvarlig for.

Efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 38, stk. 1, kan det pålægges den indsatte at betale erstatning for skadevoldelse, som den pågældende efter almindelige erstatningsregler er ansvarlig for, herunder såvel skade på person som beskadigelser af institutionens bygninger, maskiner, inventar, bøger, arbejds- og undervisningsmaterialer og andre genstande, der tilhører institutionen.

Efter § 38, stk. 2, indeholdes erstatningsbeløbet i den indsattes arbejdspenge, og efter § 38, stk. 3, finder § 35 tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at der i sager om erstatning skal følges samme fremgangsmåde som ved behandlingen af en disciplinærsag.

De gældende regler indebærer en forenklet fremgangsmåde med hensyn til konstateringen af erstatningsansvaret og tvangsfuldbyrdelsen af et muligt erstatningskrav. Efter den nuværende praksis træffes der ikke administrativt bestemmelse om, at erstatningsbeløb i anledning af personskade skal indeholdes i den indsattes krav på vederlag for beskæftigelse. Hvis der er tale om at gøre en indsat ansvarlig for personskade, anmeldes sagen i almindelighed til politiet, hvorefter erstatningskravet eventuelt medtages i forbindelse med straffesagen.

5.9.3.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 249-250, 663, jf. § 69 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 725-726, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 116-117, jf. § 74 i rådets lovudkast, og s. 264-265.

Straffelovrådet er enig med arbejdsgruppen i, at det for at begrænse hærværk og lignende under straffuldbyrdelsen må anses for nødvendigt for kriminalforsorgen at have en umiddelbar adgang til tvangsfuldbyrdelse af erstatningskrav gennem modregning i de beløb, der udbetales til den indsatte som vederlag for beskæftigelse. Rådet kan i den forbindelse også tiltræde, at modregningsadgangen fortsat alene bringes i anvendelse, hvor erstatningskravet er utvivlsomt. Er dette ikke tilfældet, må Justitsministeriet anlægge erstatningssag mod den indsatte ved domstolene.

Straffelovrådet kan derfor med visse ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Straffelovrådet foreslår på den baggrund, at straffelovens § 35, stk. 1, 3. pkt., ophæves, jf. herved § 1, nr.